

Sudan, Remember Us

Títol original: (AKA: *Soudan, souviens-toi*) **Direcció i guió:** Hind Meddeb **Països:** França, Tunísia, Qatar **Durada:** 76 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental
Interpretació: Documental **Música:** Arthur H. **Fotografia:** Hind Meddeb
Distribuïdora: Totem Films
Versió original en àrab i anglès, amb subtítols en català

SINOPSI

Són joves sudanesos que anhelan la llibertat. La seva revolució és poètica, impulsada pel poder de les paraules. La pel·lícula aplega fragments d'una revolució, una batalla entre les veus dels joves i el poder militar. (IMDb)

CRÍTICA

Vivesa i vitalitat en un relat intens de la revolta de Khartum

El documental de Hind Meddeb es basa en la seva experiència in situ el 2019 quan els manifestants es van aixecar contra els 30 anys de govern d'Omar al-Bashir

La cineasta franco-tunisiana-marroquina Hind Meddeb viu a París, però va ser la seva experiència in situ a Khartum el 2019 de la revolta sudanesa contra el govern reaccionari de 30 anys del president Omar al-Bashir la que ha donat lloc a aquest estudi documental intensament compromès i comprensiu. La pel·lícula s'endinsa en el món dels manifestants, -especialment en els joves i les dones-, tota una generació energitzada i unida pel moviment insurgent; la seva passió es va complicar i intensificar pel fet que la revolució, almenys al principi, només va portar un "Consell Militar de Transició" o TMC, que no semblava tenir gaire pressa per fer la transició a un règim civil democràtic. De fet, va dur a terme una massacre grotesca contra la gent en una asseguda el juny de 2019, que va resultar en 127 morts i 70 casos de violació.

Meddeb troba entre els manifestants un moviment artístic viu i vibrant: una cultura oral de música, poesia i rap que floreix als carrers. També hi ha una mena d'energia subversiva i surrealista: la càmera troba un senyal de trànsit simulat que diu: "Disculpeu el retard - Desarrelant un règim". Es veuen les actuacions més sorprenents tant de dones com d'homes, així com una mena de cultura *soixante-huitard* de consignes i màximes; dones joves sostenen cartells i poemes en prosa.

Sobretot, els manifestants sospiten de la teocràcia i del predomini d'una classe clerical a qui els agrada molt intimidar la població; una dona recorda un predicador que insistia en les virtuts de la pobresa per a tothom mentre posseïa un elegant vehicle amb tracció a les quatre rodes. "El poble reclama justícia pels morts!", proclama una pancarta; aquest és un moviment que és apassionadament conscient dels seus camarades caiguts, traïts per aquells que van ser conduïts al poder pel seu sacrifici i coratge.

Peter Bradshaw – theguardian.com - 24 de juny de 2025